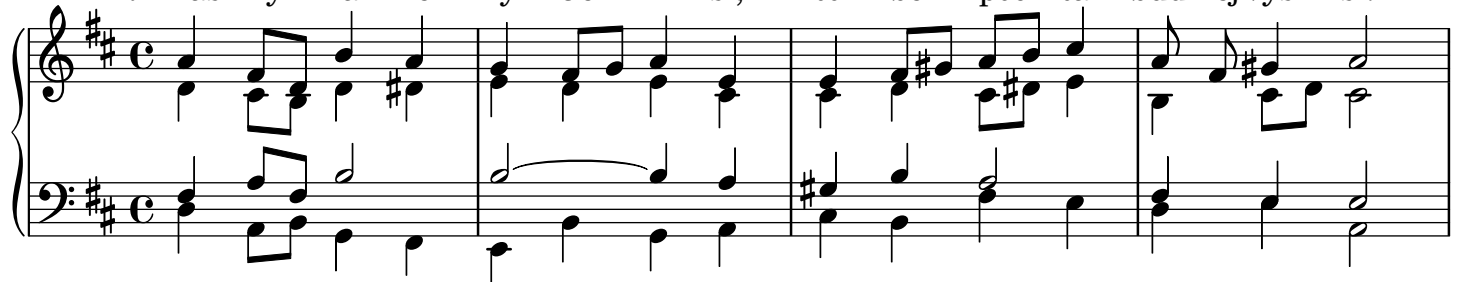

785 Z lásky raněný Ježíši

transpozice -1

1. Z lás - ky ra - ně - ný Je - ží - ši, to - bě poc - ta buď nej-vyš - ší!

Ne - chať hruď má lás - kou pla - ne, kte - rou mi - lo - vals mne, Pa - ne.

2. Jezu, skrytý ve Svátosti,
každý tvor ti s uctivostí
vzdávej chválu jako Bohu,
vyvyšuj tě nad oblohu.

3. Velký Bože, živý chlebe,
za pokrm nám dáváš sebe,
zde chceš mezi námi dlíti,
může větší lásky býti?

4. Lásko moje, přijdi ke mně,
uzdrav, co je poraněné,
přítomností těš mne svojí,
občerstvuj mne v světa boji.

5. Jak po vodě jelen touží,
jehož horká žízeň souží,
tak, ó Lásko, ó mé nebe,
vroucí touhou hledám tebe.

6. Vím, že nejsem dostatečný,
bych dle zásluh byl ti vděčný.
Však tys, Pane, shovívavý,
chci ti sloužit bez únavy.

7. Odpusť mi, když ve své mdlobě
mám dluh lásky vůči tobě;
statky, život ti slibuji,
k tvé cti všechno obětuji.

8. Bych měl duší na tisíce,
dal bych ti je, ba i více;
nemám než jen jednu právě,
rád ji dávám k tvé oslavě.

9. Po Bohu pak nechť se chystá
tobě čest, ó Panno čistá!
Tebe ctíti podle síly
chci až k poslední své chvíli.

10. Odporuč mě svému Synu,
Jezu Kristu, Hospodinu;
vypros, ať s ním mohu dlíti
tam, kde věčné světlo svítí.

2. Je - zu, skry - tý ve Svá - tos - ti, kaž - dý tvor ti s ucti - vos - tí

vzdá - vej chvá - lu ja - ko Bo - hu, vy - vy - šuj tě nad ob - lo - hu.

3. Vel - ký Bo - že, ži - vý chle - be, za po - krm nám dáváš se - be,

zde chceš me - zi ná - mi dlí - ti, mů - že vět - ší lás - ky bý - ti?

4. Lás - ko mo - je, při - jdi ke mně, u - zdrav, co je po-ra-ně - né,

pří - tom-nos - tí těš mne svo - jí, ob - čer-stvuj mne v svě-ta bo - ji.

5. Jak po vo - dě je - len tou - ží, je - hož hor - ká ží-zeň sou - ží,

tak, ó Lás-ko, ó mé ne - be, vrou - cí tou - hou hle-dám te - be.

6. Vím, že ne-jsem dos - ta - teč - ný, bych dle zá - sluh byl ti vděč - ný.

Však tys, Pa - ne, sho - ví - va - vý, chci ti slou - žit bez ú - na - vy.

7. Od - pusť mi, když ve své mdlo - bě mám dluh lás - ky vů - či to - bě;

stat - ky, ži - vot ti sli - bu - ji, k tvé cti všech - no o - bě - tu - ji.

8. Bych měl du - ší na ti - sí - ce, dal bych ti je, ba i ví - ce;

ne - mám než jen jed - nu prá - vě, rád ji dá - vám k tvé o - sla - vě.

9. Po Bo - hu pak nechť se chys - tá to - bě čest, ó Panno čis - tá!

Te - be ctí - ti po - dle sí - ly chci až k po - sled - ní své chví - li.

10. Od - po - ruč mě své - mu Sy - nu, Je - zu Kris - tu, Hospo - di - nu;

vy - pros, ať s ním mo - hu dlí - ti tam, kde věč - né svě - tlo sví - tí.

